

یک جنگ جهانی کوچک

در سوریه جنگ قدرتهای بزرگ در حال انجام است. قربانیان این جنگ مردم این کشور می باشند.

مصاحبه با مونا غانم

Jungewelt – Karin leukefeld – برگردان ناهید جعفرپور

مردم سوریه از همان آغاز شکست خوردند و هیچ کدام از بازیگران این درگیری ها ملاحظه منافع و وضعیت مردم سوریه را نمی کنند. در سوریه ما شاهد یک جنگ جهانی سوم کوچک هستیم. مردم و کشور در این جنگ بازنده اند. ما تنها می توانیم امیدوار باشیم که این مسئله زیاد طولانی نشود.

دمشق:

مونا غانم عضو مرکزیت جنبش "کشور سوریه را بسازیم" و هم چنین عضو فعال در هیئت مؤسس "پلاتفرم دمکراتیک برای حقوق زنان" می باشد

پرسش: در حال حاضر در سوریه چه می گذرد؟

پاسخ: ما در حال حاضر درست قبل از وقوع یک جنگ داخلی قرار گرفته ایم. حمله اخیر به رهبری ارتش و نیروی امنیتی بر روی روند وقایع بعدی تعیین کننده است. هنوز هیچ چیزی روشن نیست. اوضاع چگونه پیش خواهد رفت و چه عواقبی خواهد داشت، هنوز مشخص نیست اما اینکه ما در یک فاز جدید تشدید اوضاع قرار داریم کاملا روشن است. خشونت مدت های طولانی پایدار خواهد بود. مگر اینکه ما یک راه حل سیاسی پیدا کنیم.

پرسش: آیا می دانید که در حمله به مرکز امنیت ملی که در یک هفته پیش اتفاق افتاد، دقیقا چه روی داد؟

پاسخ: گفتن آن مشکل است. زیرا که موضوع هنوز روشن نیست. با این وجود این حمله نشانه روشنی است که در میان رژیم و دستگاه قدرت چیزی در حال رخ دادن است. هنوز خیلی زود است که نتیجه گیری کنیم و چیزی بگوئیم که این حمله روی بحران کشور چه تاثیراتی خواهد داشت.

پرسش: کسی گفته است که این حمله بر روی موضع روسیه در باره اختلافات داخلی سوریه تاثیر داشته است؟

پاسخ: ما با وجود اینکه می دانیم در اینجا کی قربانی است اما هنوز برای ما روشن نیست چه کسانی از این حمله نفع می برند. نباید در نتیجه گیری عجله نمود. من تنها یادآوری می کنم که دقیقا یک ساعت پیش از وقوع این حمله وزیر امور خارجه روسیه در تلویزیون سوریه نمایان شد. او گفت که اختلافات خود را در نبرد نهائی نشان خواهد داد.

پرسش: منظور شما از قربانی ترور مردم سوریه است چیست زیرا که خشونت بلافاصله بعد از این حمله افزایش یافت.

پاسخ: مسلما قربانان در درجه اول افرادی هستند که در این حمله کشته یا بشدت زخمی شده اند. اما بله مردم سوریه از همان آغاز شکست خوردند و هیچ کدام از بازیگران این درگیری ها ملاحظه منافع و وضعیت مردم سوریه را نمی کنند. در سوریه ما شاهد یک جنگ جهانی سوم کوچک هستیم. مردم و کشور در این جنگ بازنده اند. ما تنها می توانیم امیدوار باشیم که این مسئله زیاد طولانی نشود.

پرسش: این تشدید نظامی روی کار شما بعنوان گروه اپوزیسیون چه تاثیری می گذارد؟ شما داخل سوریه کار می کنید نه خارج

پاسخ: چیزی که در ماه گذشته در اینجا تجربه کردیم و حالا این حمله، همه به اینجا ختم شد که ما بعنوان یک جنبش سیاستمان را تغییر بدهیم. ما دیگر امروز در مقابل رژیم سوریه قرار نداریم بلکه باید از موجودیت کشور دفاع کنیم و از این روی یک کنفرانس فراخواندیم با تم " چگونه از میهنمان محافظت کنیم". بسیاری چیزها وجود دارد که موجودیت کشور و سیاست و تاریخ و فرهنگ ما را مورد تهدید قرار می دهد. یک جنگ داخلی، پیروزی رژیم و حمله نیروهای بین المللی از خارج موجودیت همه مردم سوریه را مورد خطر قرار می دهد. بی تفاوتی که از کجا می آید و چه فکر می کند. از این روی جنبش ما تصمیم گرفته است موضع اپوزیسیون بودن خود را کنار بگذارد و موضعی ملی بگیرد.

پرسش: آیا به فراخوان شما کسی عکس العمل نشان داد؟

پاسخ: بسیاری با ما تماس گرفتند و اعلام آمادگی برای شرکت در کنفرانس نمودند. در حال حاضر ما خودمان در برابر وقایع اخیر فلج شده ایم. اما ۴ اوت امیدواریم که این کنفرانس در دمشق صورت پذیرد. ما می خواهیم در آنجا با دیگران شور کنیم که چه اقدامی انجام دهیم تا از کشورمان دفاع کنیم.

پرسش: اوضاع در دمشق و دیگر شهرها متشنج است. بسیاری از انسانها از کشور فرار می‌کنند و بسیاری کار خود را رها می‌کنند. این تناقضها از کجا می‌آیند؟

پاسخ: از همان آغاز در سوریه همین اوضاع بود. در حالیکه شهری در آتش می‌سوخته شهر دیگر در آرامش قرار داشت. جنگ در سوریه جنگی ملی نبود بلکه در نقاط خاصی انجام می‌پذیرفت. اما زمانی که مبارزات به دمشق هم رسید در این زمان بسیاری از مردم سوریه فهمیدند که آنها باید هر کاری کنند تا از پایتخت محافظت کنند. هیچکسی در سوریه نمی‌خواهد کشور از بین برود. هیچکسی نمی‌خواهد که این رژیم یا هر کسی دیگر پایتخت ما را منهدم نماید.

پرسش: همواره در تلویزیون‌های غرب در باره این مسئله صحبت می‌شود که بشار اسد در کجا ایستاده است. او تا کنون در باره این وقایع اخیر نظری نداده است. آیا مردم سوریه نمی‌پرسند چرا رئیس‌جمهورشان صحبت نمی‌کند؟

پاسخ: از همان آغاز مردم از صحبت‌های رئیس‌جمهور بسیار خوشبخت نبودند. من فکر نمی‌کنم که مردم انتظار داشته باشند رئیس‌جمهور چیزی معنی‌دار بگوید. حالا فرق نمی‌کند چه اپوزیسیون مخالف و چه هواداران او از او بیشتر از این انتظار داشتند که چیزی بگوید.

پرسش: مذاکرات در باره تشکیل یک دولت موقت به همان تصمیمی رسید که وزیر امور خارجه قدرت‌های صاحب‌حق و تو در شورای امنیت سازمان ملل در ژنو همین‌اخر تصویب نمودند. آیا این تصمیم قدمی در مسیر راه درست است؟

پاسخ: امیدوارم که آنها بتوانند یک راه حل صلح‌آمیز برای دوره گذار سوریه پیدا کنند. اما من فکر نمی‌کنم که این مسئله تنها به قدرت آنها وابسته باشد. باید یک اجماع در درون این رژیم انجام پذیرد. پیدا کردن این اجماع کار بسیار دشواری است. باید دانست که افراد کلیدی و تعیین‌کننده چه کسانی هستند و چه کسانی چه تاثیراتی دارند. با آنها باید صحبت نمود و این اجماع را یافت و تصمیماتی گرفت. قدرت رژیم در تکه تکه بودنش است و ضعف اپوزیسیون هم در تکه تکه بودنش است. رژیم قوی است زیرا کسی نمی‌داند چه کسی چه تصمیماتی می‌گیرد. اپوزیسیون شکست خورده است. زیرا موفق نشد بر این پراکندگی اش فائق آید و این تکه تکه بودن را پشت سر بگذارد و برای سوریه متحدی را اتخاذ نماید.

پرسش: آیا روسیه می‌تواند نقش بازی کند و رژیم را وادار به یک مخرج مشترک نماید؟

پاسخ: روسیه تنها نمی‌تواند. روس‌ها احتیاج به پشتیبانی اتحادیه اروپا و آمریکا را دارند و تا زمانی که آنها مشترکاً عمل نکنند، قدرت‌های بزرگ همچنان روی زمین سوریه خواهند جنگید.

پرسش: آیا هیئت نظارت سازمان ملل در ماموریتش شکست خورد؟

پاسخ: نه آنها شکست نخورده اند. کسی به آنها این شانس را نداد. البته نیاز به زمان است. طرح کوفی عنان بطور شفاهی مورد قبول قرار گرفت اما بسیاری از کشورها می خواستند که این هیئت شکست بخورد. طبیعتاً رژیم هم علاقه ای به این طرح ندارد.

پرسش: ۳۰ روز دیگر این هیئت در سوریه می ماند. آنها چه چیزی را می توانند تغییر دهند؟

پاسخ: در این زمان شاید نشانه ای از یک راه حل سیاسی پیدا شود. البته منظورم من این نیست که این هیئت این جنگ را می تواند خاتمه دهد. تنها کاری که می تواند بکند این است که راه را برای مذاکرات هموار نماید. بسیاری از مردم نمی دانند که این مسئله بسیار طول خواهد کشید

پرسش: شما خودتان در هفته های گذشته بارها در خارج بوده اید. آیا توانستید اپوزیسیون خارج از سوریه را قانع کنید که از یک چنین توسعه ای پشتیبانی نمایند؟

پاسخ: هدف این سفرهای من این بود که برای جامعه بین الملل یعنی دولت ها و نمایندگان دولت ها روشن سازم که این جنگ در سوریه باید حل شود و نه در خارج از سوریه. ما می خواستیم روشن سازیم که اپوزیسیون ملی باید تغییرات را در سوریه انجام دهد. البته با کمک اپوزیسیون سوریه در خارج. ما می خواستیم روشن کنیم که اپوزیسیون ملی در سوریه وجود دارد. این اپوزیسیون را باید به رسمیت شناخت و از او پشتیبانی نمود. تا زمانی که همه چیز در خارج از سوریه تصمیم گرفته می شود وضعیت در سوریه مشکل تر و پیچیده تر خواهد شد. ما پیشنهادات روشن دادیم که چگونه در منطقه و در محل اسلحه ها پائین گذاشته شوند. این جنگ باید از پائین به بالا حل شود و نه برعکس. پیشنهادات ما نتیجه گفتگو با کسانی است که درگیر این وقایع هستند. ما وظیفه خود می دانیم بعنوان میانجی برای جامعه بین الملل واقعیت در داخل سوریه را مشخص کنیم. بسیاری از افراد اپوزیسیون مخالف در خارج و بسیاری از کسانی که پیشنهادات سازنده دارند، تصویری ساده از مسائلی که در داخل می گذرد دارند. آنها نمی فهمند که موقعیت در سوریه تا چه اندازه پیچیده است.